Proleter/Komünist Devrim ya da Daha Kötü Bir Dünya

01.05.2024 • Genel, Revcom Yazıları • Yeni Komunizm

İran Komünist Partisinden Marksist-Leninist-Maoist (MLM)'den: 1 Mayıs'ın Yıldönümünde, İnsanlığın Geleceği Tehlikede!

Editör'ün Notu: Bu yazının orijinal metni Farsça olarak İran Komünist Partisi'nin (MLM) yayınladığı *Atash/Ateş* dergisinin 150. sayısında yer almıştır. Bu yazıya cpimlm.org sitesinden ulaşılabilir. İngilizce'ye revcom.us gönüllüleri tarafından, İngilizce'den Türkçe'ye ise Yeni Komünizm Kolektifi tarafından çevrilmiştir. Braketler arasındaki sözcükler çevirmenler tarafından eklenmiştir.

Dünya olayları şaşırtıcıdır, enternasyonal değişiklikler inanılmaz seviyelerdedir ve insanlığın geleceği tehdit altındadır. Kapitalist sistemin günlük işleyişi dünyanın her yerinde insan hayatlarını rutin biçimde ezerken aynı zamanda savaşları da yayılmaya devam etmektedir ve küresel kapitalizm-emperyalizm sisteminin suç örgütleri bir butona basarak onbinlerce insanın hayatını göz açıp kapayıncaya kadar yok edebilmektedir. Büyük emperyalist güçler arasında bir vekalet savaşı olan Ukrayna'daki savaş, Gazze'deki İsrail/ABD menşei soykırım, nükleer güçler arasında bir savaş çıkması tehlikesi ve küresel ısınma, bu baskı ve sömürü sisteminin esiri olan binlerce işçi ve en nihayetinde insanlığın tümü için artan derecede ölümcül bir durumun göstergeleridir. [Dünya'nın] milyarlarca insanından İran'da yaşayan 85 milyonu İran İslam Cumhuriyeti'nin dinci-faşist hükümetinin acımasız boyunduruğu altındadır. Bu rejim sadece bir

suç teokrasisi değildir ve sadece belirli bir düşünce sistemine sahip tek tük liderlerle mücadele ediyor değiliz. Bu rejim, tüm varlığı küresel kapitalist-emperyalist sisteme bağlı olan bir rejimdir. Bu rejimin rolü, İran'ı -iş gücü ve kaynaklarını- dünya emperyalist sistemine hizmet edecek şekilde yönetmek ve bu yolla [kendini] hayatta tutmaktır.

Emperyalistlerin rekabeti ve savaşları en nihayetinde dünya insanlarının ve kaynaklarının sömürüsünden daha büyük bir pay almaya yöneliktir. Dünyanın mülksüzleştirilmiş proletaryasını oluşturan aynı süreç emperyalistler arasındaki yıkıcı rekabeti de zorunlu kılmaktadır. "Üçüncü Dünyada" ABD ve Avrupa emperyalizmi altında uzun süredir sömürülen Asya, Afrika ve Latin Amerika ulusları günümüzde Çin ve Rus emperyalistleri tarafından da acımasızca sömürülmekte ve bu ülkelerin halklarının acımasız sömürüsü; doğalarının ve kaynaklarının talanı daha da artmaktadır. Yerel gericiler ağzına kadar silahlandırılmakta ve güçlendirilmektedir.

İran, Afganistan, Türkiye, Mısır, Pakistan vb. de dahil dünyanın her tarafında baş döndürücü sayıda çocuk işçi bulunmakta ve bu sayı hızla artmaktadır. Bu çocuklar büyük şehirlerin dışında atık suların kenarlarındaki gecekondularda yaşamakta ve şayet suç çeteleri tarafından köleler gibi alınıp satılmazlarsa da açlık ve tedavi edilebilecek hastalıklardan yaşamlarını yitirmektedirler. Kapitalist ülkelerdeki bilim insanlarına ve mühendislere insanları diğer gezegenlere götürecek inanılmaz teknolojileri geliştirebilecekleri zenginliği ve rahatlığı sağlamak için Kongo'nun kobalt madenlerinde 5 yaşında çocuklar dijital araç gereçlerde kullanılacak nadir metalleri kazmakta ve çocuk yaşlarda ölmektedirler.

Bu sistem sadece normal işleyişi sonucunda insanları boğmakla kalmamaktadır, aynı zamanda baskı araçları olarak hapishaneler ve darağaçları da kullanmaktadır. Sadece bir önceki sene İran'da 800'den fazla insan idam edilmiştir. İran İslam Cumhuriyeti'nin hapishaneleri yakalanmış özgürlük savaşçıları ve isyancı gençlerin infaz odaları haline gelmiştir -şayet [açıktan] sokakta polis kuvvetleri tarafından öldürülmedilerse.

Bu sistem direkt olarak [insanları] baskı altında tutmakta ve sömürmektedir, ancak aynı zamanda bizzat bu ezilenler arasında hiyerarşik ve baskıcı ilişkiler de üretmektedir: kadınları erkeklerden alçak görmekte ve bir milliyeti diğerinden aşağı konumlandırmaktadır. İran'da;

kadınlara, ezilen uluslara, LGBTQ cinsel eğilimleri olanların yaşadıkları dünya çapında yaygındır. Kadınların ezilmesi dünya kapitalist-emperyalist sisteminin mihenk taşlarındandır ve bu baskının temsilcisi sadece [Büyük Lider] Hümeyni ve onun yardakçıları ile kalmamaktadır. ABD'de, Çin'de, Rusya'da emperyalist rejimlerden dijital medya ve yapay zeka endüstrileri vb.'nin sahiplerine kadar hepsinin gerici ve faşist "aile toplumun çekirdeğidir" korosunda sesleri gayet yüksek duyulmaktadır. İran'da kadınlar hukuken erkeklerden alçak, insandan aşağı görülmektedir ve patriyarkayı/erkek üstünlüğünü destekleyen İslami tesettür giymek zorundadırlar. İran Şeriat yasalarının bu gerici, üstünlükçü ilişkilerini baskıcı [polis ve paramiliter] güçler, hapsetme ve hatta okula giden kızlara karşı kimyasal gaz kullanma yoluyla dayatmakta ve kadınları bu alçak seviyeye boyun eğmeye zorlamaktadır.

Bu sistem normal işleyişi ile insanları yavaş ölümlere maruz bırakmaktadır. Bunun yanında insanları baskıcı rejimleri korumak için ölümcül savaşlarda öldürmeye ve ölmeye zorlamaktadır. İran İslam Cumhuriyeti son 45 yılda Ortadoğu'daki tüm pis savaşlarda yer almıştır. Sınır güvenliği sistemi Ortadoğu'da İslamcı suç çeteleri oluşturarak Türkiye, Suudi Arabistan ve İsrail'in güvenlik güçleri ile rekabet etmektedir. Ortadoğu'nun ve dünyanın İran'daki durumu direkt olarak şekillendiren manzarası budur.

Bu duruma bir saniye dahi tahammül edilmemelidir. Bu kapitalizm-emperyalizm sistemi parazit rejimleriyle beraber ortadan kaldırılmalıdır. Bu sistem, baskıcı ve sömürücü ekonomik ve sosyal ilişkilerin, ulusların, cinsiyetlerin ve genel olarak halkların boyunduruk altına alınmasının üzerine kurulu küresel bir sistemdir. Bu sistem, bu ilişkilere bağlı miadı dolmuş ideolojiler ve ahlak anlayışları üretmektedir.

Bu sistem reforme edilemez. İran'da ve dünyanın her yerinde çıkan sürekli isyanlarda bu korkunç durumu ortadan kaldırmak için var olan tutkulu isteği görmekteyiz. 2022 Jina ayaklanmasının kasırgasında Mahshahr'ın[1] kanlı bataklığında bu isteği görmüştük. [2020 yılındaki] "Black Lives Matter" ayaklanmasına can veren ve günümüzde İsrail'in Gazze'deki soykırımına karşı Filistin halkını destekleyen, ABD'den İngiltere'ye ve İspanya'ya kadar yayılan hareketi destekleyen arzu da aynı bu arzudur.

Yine de bu soru ortaya çıkmaktadır: Böyle bir sistem altında nasıl rejimleri devirebilir ve bunların yerini alacak sosyalist toplumlar inşa edebiliriz? Özellikle de İran'da nasıl bu acımasız kapitalist baskı ve sömürü sistemini temsil eden ve işleyişe sokan İran İslam Cumhuriyeti'ni devirebilir ve aynı zamanda başka bir parazit çetesinin aynı sistemin kendi versiyonları ile başa geçmesini engelleyebiliriz?

İşte burada **proletarya meselesi** ortaya çıkmaktadır: bu sistemin yok edicisi ve milyonlarca defa daha iyi bir sistemin inşacısı olması gereken sınıf. Marx'ın ve Engels'in **zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyleri yok, ama kazanacak bir dünyaları var** dediği sınıf. Burada bunun bilimi ve organizasyonu öne çıkmaktadır: **komünizm ve Komünist Parti** ve acilen acıya, üzüntüye, bitmek bilmeyen ölümlere, baskıya, cahilliğe ve savaşa dur diyecek radikal değişime olan ihtiyaç doğrultusunda hazırlanacak ve bu ihtiyaç üzerinden harekete geçecek **bir devrim hareketi inşa etmek** görevi**.** Baskı ve sömürü altındaki halk kitleleri belirleyici -sadece işçiler değil, aynı zamanda bu sistemin işleyişi ve hakim rejimleri tarafından herhangi bir şekilde baskıya maruz bırakılan herkes- faktör olacaklardır.

Ancak baskı ve sömürü altındaki kitlelerin devrim yapması için gereken son derece objektif faktörler ve gerçek kaynak aynı zamanda bu kitlelerin devrimci gelişimlerinin önünde engeller yaratmaktadır ve Komünist Parti önderliğinde devrimin bilinçli bir parçası haline gelmelerinin önüne geçmektedir. Büyük sorun, kitlelerin yaygın direnişleri ve ayaklanmalarına rağmen bunun onları kendiliğinden bir biçimde kurtuluşa, yani komünist devrime ilerletmeyecek olmasıdır. Tekrar tekrar gördüğümüz üzere onlar binlerce illüzyon ve sapmalardan oluşan bir labirentte dolanmakta ve yorulmaktadırlar. Yani proletaryanın ve toplumdaki diğer ezilen kitlelerin gücüne olan inanç dini bir şekil alamaz. Aksine, bu güç sadece bu sistemin doğası ve işleyişi ve nasıl ortadan kaldırılabileceği üzerine bilimsel bir anlayış temelinde kullanılabilir. Bu gerçek, Parti'mizin devrime stratejik yaklaşımının kalbinde yer almaktadır.

İç ve Dış Düşmanlar Bir Girdaba Düşmüş Haldedir: Boşa Harcanmaması Gereken Bir Devrim Fırsatı Bulunmaktadır

Pek çok kriz küresel kapitalist sistemin tamamını sarmaktadır. İran'da İslam Cumhuriyeti her tarafa, özellikle de kadınlara yayılmış bir öfke ve nefret denizinde boğulmaktadır ve kadınlar bu rejimin hapis ve işkence kapılarına vurmaktadır. Sallantıda olan tek şey bu faşist teokratik rejimin kolonları da değildir. Büyük kapitalist-emperyalist güçler altında dünyayı egemenlik altına almış eski düzen bölünmekte ve yırtılmaktadır. Her politik ayaklanma ve patlamada milyonlarca insanın uyanmaları ve baş kaldırmaları sadece İran'a mahsus değildir. Bu ABD'de -kapitalist baskı ve sömürünün en büyük imparatorluğunun kalesinde- bile büyümekte ve yayılmakta olan bir şeydir. [Devrimci lider] Bob Avakian'ın analizine göre ABD'deki spesifik durumlarla ilişki içinde olan küresel durumlar, ABD'de komünist devrimi geçmişte olduğundan daha mümkün hale getiren "nadir bir zaman" yaratmıştır. Bob Avakian şöyle vurgular,

> …Bu olasılık genel olarak bariz bir biçimde görünmüyor olabilir, aksine yüzeysel seviyede kısa vadede daha açıktan görülen şey durumların daha kötüye gittiğidir.
>
> Asıl olan şudur ki bunlar sadece istikrarlı bilimsel metot ve yaklaşım ile doğru bir şekilde ele alınabilir ve bunların üzerine harekete geçilebilir. ("Devrim: Majör Dönüm Noktaları ve Nadir Fırsatlar ")

Bob Avakian, eğer komünist hareket ABD'de büyür ve güçlenirse bunun dünyanın her yerinde büyük bir etkiye sahip olacağını, şu an yaptığımız her şeyin devrim için ve dünyanın her yerinde devrime hizmet için olduğunu söylemiştir. Gerici teokratik köktenciliğin üssü olan İran'la özel olarak ilgili biçimde, Bob Avakian'ın yeni komünizmine dayalı bir komünist devrim hareketinin başlatılması yönünde atılacak her önemli adımın dünyanın her yerinden insanlar ve özellikle de Ortadoğu'da yaşayan halklar üzerinde çok büyük bir etkisi olacağı söylenebilir.

Komünist Teori ve Komünist Parti Devrim İçin Belirleyici Önem Taşımaktadır

Devrim, geçmişin ekonomik ve politik temellerini, toplumsal ilişkilerini ve kültürünü ortadan kaldırmak ve yenilerini inşa etmek demektir. Proletarya, bütün ülkelerde ve dünyanın her

yerinde bütün sınıf ayrımlarına ve baskıcı toplumsal ilişkilere karşı mücadelede öncü rolü üstlenmelidir. Böyle bir rol, **devrim bilimine** gereksinim duyar. Bu bir bilimdir. Proleterler de dahil hiç kimse sadece kendi sınıflarının maddi durumları [tecrübesine] dayanarak toplumun dinamiklerini tamamen anlayamaz ve insanlığın kurtarıcıları olarak tarihsel rollerini üstlenemez. Komünist teori olmaksızın baskıya karşı içgüdüsel öfkeleri er ya da geç saptırılacak ve kendilerine karşı kullanılacaktır. Ancak komünist teori, ezilmiş kitlelerin [kendiliğinden] fikirlerini ve hislerini baskı ve sömürü kaynaklarına karşı yaratıcı ve disiplinli bir güce dönüştürebilir.

Bunun yanı sıra, devlet aygıtlarını, askeri gücü vb. elinde tutan güçlü ve organize bir düşmana karşı devrimci bir mücadelede kazanmak sadece yüksek seviyede [devrimci] örgütlülük varsa mümkün olabilir. Hiçbir kendiliğinden organizasyon [gerçek] bir devrim için gereken şeyleri sunamaz. Bu faktörler, bütün devrim süreci boyunca öncü bir komünist partinin gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır. Bob Avakian'ın sözleriyle, öncü bir komünist parti hiyerogliflerin anlamlarını açığa çıkaran ve bu hiyeroglifleri insanlığın binlerce yıldır öğrendiklerinin erişimine açan bir "Rosetta Taşı" gibidir. Bu öncü partiyi yarattığımızda ve insanlar bu partinin öncüleri olarak geliştiklerinde bu parti ezilenler için değerli bir kaynak haline gelmekte ve aynı zamanda bu öncüler için ciddi bir sorumluluk oluşturmaktadır.

Komünist devrim için öncü bir partinin gerekliliğinden bahsettiğimizde bizim partimizin (İran Komünist Partisi MLM) komünist devrimin kendisi gibi inişli çıkışlı bir tarihi olduğunu unutmamamız gerekir. Büyük galibiyetleri ve [aynı zamanda] hataları ve mağlubiyetleri söz konusudur. Bu partinin oluşumu büyük efor ve adanmış hayatlar pahasına mümkün olmuştur. Bob Avakian tarafından geliştirilen yeni komünizm temelinde yeniden oluşturulması büyük bir kazanımdır. Bu çileli yolda, pek çok kişi yarı yoldan dönmüş ve hatta halka ve devrime sırtlarını çevirmişlerdir. Bu durum, direnmeye devam eden devrimcileri bu sistemin baskı ve sömürüsünün sonsuz olmadığı, değişimin mümkün olduğu konusunda her zaman bir umut kaynağı olarak gören ezilmiş kitleler arasında umutsuzluk dalgalarına sebep olmuştur.

Bu baskıcı ve sömürücü dünyanın kabusundan kaçmak için insanların onların yanında duracak ve belirlediği hedeften vazgeçmeyecek bir partiye ve önderliğe ihtiyaçları vardır. Yoldaş Avakian'ın söylediği gibi,

Eğer onlara kendilerini ve insanlığın tümünü kurtarmakta önderlik edecek, bilimi temel almış bir partileri yoksa, halkların gerçekten hiçbir şeyleri yoktur. Bu, verili bir zamanda insanların bu konudaki farkındalığından bağımsız olarak doğrudur. (Avakian, Yeni Komünizm, Giriş, 3. Sayfa)

Başka önemli bir gerçek ise 20. yüzyılın [başarılı] komünist devrimlerinin -Sovyetler Birliği (1917) ve Çin (1949)- tersine dönmesidir. Bu durum pek çok insanı umutsuzluğa ve kalp kırıklığına mahkûm etmiştir. Bu yenilgilerin arkasından emperyalist güç merkezleri ve gerici devletler tarafından dünyanın her tarafında milyarlarca insana bu devrimleri tekrar edecek düşünceleri ortadan kaldırmak için pompalanan anti-komünist kampanyaların lağım suları akıtılmıştır. Günümüzde Çin ve Rusya "komünizmin" örnekleri olarak öne sürülmektedir, ancak bu büyük bir yalandır, çünkü bunlar SSCB ve sosyalist Çin ile aynı değildir. ABD ve Avrupa'nın gedikli emperyalistleriyle aynı seviyede kapitalist-emperyalist hale gelmişlerdir.

20. yüzyılda Sovyetler Birliği ve Çin'deki sosyalist devrimlerin zaferi sonrasında komünizme karşı savaş, kapitalist [emperyalist] devletlerin temel meselesi olmuştur. Bunun örneklerinden biri ABD emperyalizmi tarafından [başa geçirilmiş] askeri rejim tarafından Endonezya'da başlatılan, neredeyse bir milyon komünistin ve destekçilerin katledilmesini içeren kanlı savaştır. İran'da Şahın [Pehlevi] güvenlik örgütünün temel hedeflerinden biri komünistlerin baskılanması ve öldürülmesiydi. Bu, [1979'da Şahın devrilmesinden sonra] İran İslam Cumhuriyeti altında devam etmiştir ve İslam Cumhuriyeti tarafından bütün bir nesil İranlı komünistin öldürülmesine sebep olmuştur.

Bu tam kapsamlı savaş, siyasi güçler ve güvenlik güçleri tarafından [açıkça] yapılan katliamlar kadar etkili, son derece önemli ideolojik bir tarafa ve özelliğe sahip olmuştur ve olmaya devam etmektedir. Bu politik ve ideolojik savaşın temel hedeflerinden biri de entelektüel kesimin bulunduğu toprağı zehirleyerek komünist hareketin [entelektüellerle] komünist devrim projesini yetiştirmesini engellemektir.

Yani komünist devrime giden yol kolay değildir. **Evet**, eğer mücadele edersek ve daha önemlisi komünist öncülerin bir parçası haline gelirsek pek çok fedakarlık ve zorlukla karşılaşacağız, bu kesindir. Şu anda yoldaşlarımızdan pek çoğu hapiste ve işkence altındadır. Pek çoğu asılmış ya da İran İslam Cumhuriyeti'nin idam mangaları yoluyla değerli hayatlarını kaybetmişlerdir. Aynı

zamanda pek çoğu da kenarda oturmuş ve hatta devrimin tekerlerinin önüne engeller koymuşlardır. Bütün bunlar karşılaşmakta olduğumuz zorluklardır. Bu zorlukları kabul etmeden ve bunların üstesinden gelmeden temelden farklı bir dünyayı var oluşa çıkaramayız. Mao'nun dediği gibi, "Pek çok iş yapılmak için feryat ediyor". Ancak daha büyük zorluk ise şudur: bu devrimi **kimin için ve ne için** yapılacak ve nasıl ilerleteceğiz.

Komünizmin "kağıt üzerinde iyi bir fikir, ancak pratikte sadece bir kabus" olduğunu söyleyenler için Bob Avakian 2012 tarihli "BA Konuşuyor: Devrim, Daha Azı Değil" konuşmasında şöyle bir yanıt sunmuştur:

> İlk olarak, insanlığın gerçek kâbusu kapitalizm-emperyalizmdir ve bu kağıt üzerinde bile iyi bir fikir değildir. İkincisi, komünizmin bir kâbus olduğu fikri nereden gelmektedir? Bu kapitalist-emperyalist sistemi yöneten politikacılardan, okullarda neyin öğretilip neyin öğretilmeyeceğine karar veren kontrol mekanizmalarındaki insanlardan, bu sistemin medya temsilcilerinden ve entelektüel yandaşlarından, başka bir deyişle bizzat bu kapitalist-emperyalist sistemi yöneten ve dayatan insanlardan ve bu sistemi korumak için bitmek bilmeyen yalanlarından gelmektedir. Komünizm konusunda bilgi kaynağı olarak bu insanlara mı güveneceksiniz? … Bu sistem altında açlık ve önlenebilir hastalıklardan her sene ölen 10 milyon çocuk ile sosyalist Çin'in 20 yıl içinde herkesin yeterli yiyeceğe sahip olacağı şekilde açlık sorunu çözmesi arasındaki fark üzerine düşünüyorum. O zaman bana hatırlatın, hangi sistem insanlık için bir kabustur? Ya da bu sistemin altında her sene tecavüze ve şiddete uğrayan, porno ve seks ticareti altında aşırı aşağılanma ve köleleştirilmeye maruz kalan kadınların durumu ile Rusya ve Çin'de komünist devrimin ilk dalgasında kadınlar adına eşi benzeri görülmemiş kurtarıcı ilerlemeleri karşılaştırdığım zaman, bana hatırlatın, hangi sistem insanlık için bir kabustur? Ya da bu toplumun baskın sanat ve kültürünü, "Real Housewives" ya da diğerleri ve hip-hop müziğin önemli bir kısmında ve günümüzün sözde stand-up komedisinde ortaya çıkan iğrenç kültür ile Çin'deki Kültür Devrimi'nde öne sürülen ve kadınların, kadınların ezilmesinin üstesinden gelmek için o sanat ve kültürde öncü rollerini kıyasladığımda, bana tekrardan hatırlatın, hangi sistem insanlık için bir kabustur? Ya da özellikle bu ülkedeki ezilmiş halkların kitlesel olarak boğulması ve hapsedilmesini Rusya'da

> azınlık ulusların ezilmesine karşı atılan adımlarla kıyaslayın. Bir kez daha, bana hangi sistemin insanlık için bir kâbus olduğunu hatırlatın!

(Yukarıdaki alıntı *Bob Avakian Speaks: Revolution, Nothing Less*: “Remind Me: Which System, Capitalism or Communism, Is the Nightmare for Humanity?” eserindeki bir bölümden alınmıştır.)